Archetype

Paris Design Week & Maison&Objet 2025 | Part 1

Ηρώ Καραβία - 26/11/2025

Η κίνηση, η ύλη και η αφήγηση της σύγχρονης δημιουργίας

Εικόνα Εξωφύλλου: Maison&Objet September 2025 | Πηγή: Designboom

Το Παρίσι, εκεί όπου οι εποχές γλιστρούν η μία μέσα στην άλλη σαν μεταξωτές κορδέλες, υποδέχθηκε και φέτος τη **Maison&Objet** και την **Design Week** με έναν αέρα επανεφεύρεσης. Οι δρόμοι, τα μουσεία και οι πλατείες έγιναν σκηνές, όπου ο σύγχρονος σχεδιασμός συνάντησε τη σιωπή των υλικών και τη μουσική της φαντασίας. Η φετινή διοργάνωση ανέδειξε τη σωματικότητα του design, τη σχέση του με την κίνηση, τη φύση και τη μνήμη. Από τις δυναμικές εγκαταστάσεις έως τις υφασμάτινες γλυπτικές επιφάνειες, το Παρίσι έγινε ένας οργανισμός που ανέπνεε με ρυθμό τέχνης και υλικής ποίησης.

Spinning Around / Sophia Taillet

Spinning Around by Sophia Taillet | Courtesy of Paris Design Week 2025 | Πηγή: archipanic.com

Η σπειροειδής ρυθμικότητα του χώρου

Στην καρδιά της έκθεσης, η **Spinning Around** της **Sophia Taillet** αποτέλεσε μια υπνωτιστική εμπειρία. Η Γαλλίδα σχεδιάστρια προσκάλεσε το κοινό να σταθεί στο κέντρο μιας μηχανικής χορογραφίας που δεν υπάκουε στους νόμους της βαρύτητας, αλλά στην αίσθηση της συνέχειας. Μεταλλικοί βραχίονες περιστρέφονταν αργά, δημιουργώντας ένα πεδίο φωτός και σκιάς που θύμιζε ανάσες. Ο ήχος της κίνησης γινόταν ψίθυρος, μια ανάμνηση μηχανικής ευαισθησίας που παρέσυρε το βλέμμα και την ακοή σε μια τελετουργία επαναλαμβανόμενων κύκλων.

Spinning Around by Sophia Taillet | Courtesy of Paris Design Week 2025 | Πηγή: archipanic.com

Η Taillet, γνωστή για τη σύνδεση της τεχνολογίας με το συναίσθημα, κατάφερε να μετατρέψει τη βιομηχανική αισθητική σε προσωπική αφήγηση. Το φως αντανακλούσε πάνω στα μεταλλικά σώματα σαν να χόρευε, ενώ οι θεατές ένιωθαν ότι βρίσκονται μέσα σε έναν εσωτερικό μηχανισμό του χρόνου. Η εγκατάσταση δεν αφορούσε απλώς την κίνηση αλλά τη μετάβαση, την ανάγκη να βρούμε ισορροπία μέσα στην αέναη ροή της καθημερινότητας. Η Spinning Around έδωσε στο design τον ρόλο ενός ποιητικού ενδιάμεσου ανάμεσα στην τεχνολογία και τον άνθρωπο, μετατρέποντας το μηχανικό σε βιωματικό.

Corals of Freedom / Aude Franjou

Corals of Freedom by Aude Franjou | Πηγή: dezeen.com

Η ύφανση ως πράξη απελευθέρωσης

Στο **Musée de la Chasse et de la Nature**, η **Aude Franjou** παρουσίασε τη γλυπτική εγκατάσταση **Corals of Freedom**, μια σύγχρονη αλληγορία για τη ζωή και την ανθεκτικότητα. Η δημιουργός, γνωστή για την ενασχόλησή της με την υφή και την οργανικότητα του λινού, έπλεξε μια ολόκληρη οικολογία από υφασμάτινους σχηματισμούς που ανακαλούσαν τα κοράλλια, ταυτόχρονα εύθραυστα και πανίσχυρα.

Οι επιφάνειες της Franjou δεν ήταν απλώς διακοσμητικές, αλλά φορείς μνήμης. Κάθε ίνα έφερε το αποτύπωμα της χειροποίητης διαδικασίας, της επανάληψης που θυμίζει αναπνοή. Το έργο της μιλούσε για τη γυναικεία δημιουργία, για το σώμα που εργάζεται, για την υλικότητα ως μορφή αντίστασης. Τα Corals of Freedom λειτουργούσαν σαν ζωντανός οργανισμός, σαν μια θαλάσσια κοινότητα που πάλλεται ανάμεσα στο σκοτάδι και το φως.

Corals of Freedom by Aude Franjou | Πηγή: dezeen.com

Μέσα στο μουσειακό περιβάλλον, το έργο φαινόταν να αναπνέει μαζί με τα ζώα και τα φυτά που φιλοξενούνται εκεί. Η Franjou επαναπροσδιόρισε το πώς αντιλαμβανόμαστε το ύφασμα, όχι ως επιφάνεια αλλά ως φορέα ενέργειας, ως συμβολικό πεδίο όπου το απτό και το άυλο συγχωνεύονται. Στην ουσία, πρόκειται για ένα σχόλιο πάνω στη βιοποικιλότητα, στη συμβίωση και στην ανάγκη για ελευθερία μέσα από την τέχνη της ύφανσης.

Douze Degrés

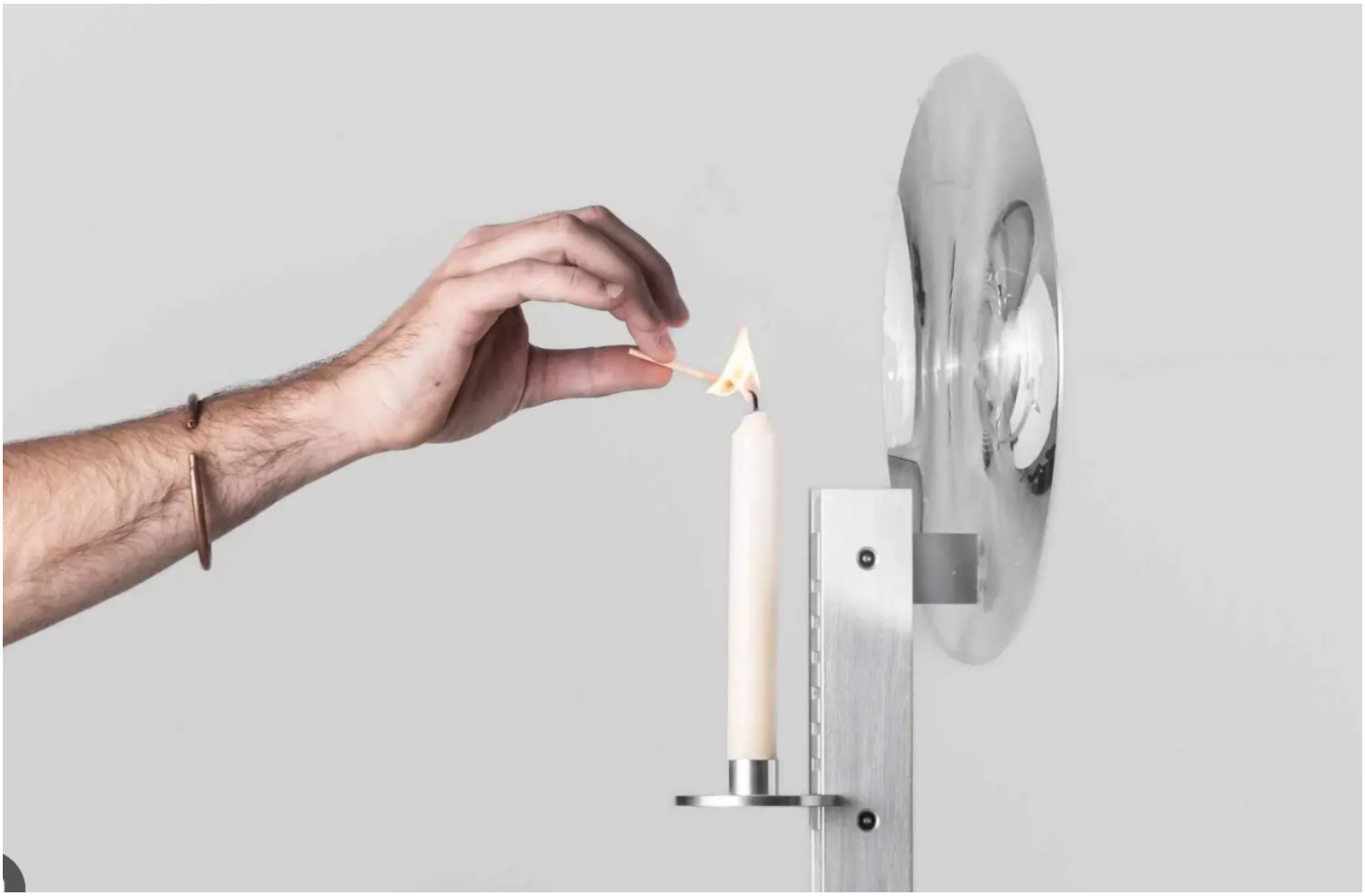

Flare by Douze Degrés | Πηγή: studiodouzedegres.com

Το σημείο ισορροπίας ανάμεσα στο ψυχρό και το ζωντανό

Η ομάδα **Douze Degrés** παρουσίασε μια σειρά αντικειμένων και εγκαταστάσεων που διερευνούσαν τη λεπτή σχέση μεταξύ ακαμψίας και κίνησης. Ο τίτλος, που αναφέρεται στη θερμοκρασία όπου το νερό αρχίζει να μεταμορφώνεται, λειτουργούσε ως μεταφορά για τη στιγμή της αλλαγής. Οι δημιουργοί προσέγγισαν τον σχεδιασμό ως πράξη ευαισθησίας, επιχειρώντας να ανακαλύψουν πώς η ύλη αντιδρά στη θερμότητα, στο φως, στο άγγιγμα.

Στο πλαίσιο του Maison&Objet, η παρουσίασή τους λειτούργησε σαν εσωτερικό τοπίο. Επιφάνειες από μέταλλο και κεραμικό συνυπήρχαν με ημιδιαφανή στοιχεία που έμοιαζαν να αιωρούνται. Το αποτέλεσμα ήταν μια εμπειρία σχεδόν χορογραφική, όπου ο θεατής κινούνταν ανάμεσα στα αντικείμενα σαν να διασχίζει ένα πεδίο που αλλάζει θερμοκρασία.

Η Douze Degrés μίλησε για τον σχεδιασμό με όρους φυσικών μεταβολών. Κάθε αντικείμενο ήταν ένας μικρός οργανισμός που αντιδρούσε στο περιβάλλον του. Αυτή η προσέγγιση, μακριά από τη λογική της αισθητικής καθαρότητας, πρότεινε έναν σχεδιασμό πιο βιωματικό, που αναγνωρίζει την ατέλεια και τη μεταμόρφωση ως φυσικό μέρος της ύπαρξης.

Στο σύνολό τους, τα έργα της πρώτης αυτής ενότητας της Design Week απέδειξαν πως *το Παρίσι παραμένει ένα εργαστήριο πειραματισμού*. Οι δημιουργοί δεν περιορίστηκαν στη φόρμα αλλά αναζήτησαν το άυλο, το συναισθηματικό και το ευμετάβλητο. Είτε μέσα από τον μηχανισμό της *Taillet*, είτε μέσα από την ύφανση της *Franjou*, είτε μέσα από την υλική φιλοσοφία της *Douze Degrés*, το φετινό μήνυμα ήταν σαφές: **ο σχεδιασμός δεν είναι πλέον αντικείμενο αλλά εμπειρία, μια πράξη συνεχούς μετασχηματισμού που αγγίζει το σώμα και τη συνείδηση**.